

der grundlag for at tage stilling til, hvad der så videre skal ske.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Kl. 13.25

Spm. nr. S 1833

3) Til statsministeren af:

Mette Frederiksen (S):

»Vil statsministeren redegøre for, om det er regeringens hensigt, at ministre, der rejser ud som officielle repræsentanter for Danmark, også skal give udtryk for dansk politik?«

Skriftlig begrundelse

Af Politiken den 15. april 2002 fremgår det, at fødevareministeren ikke anser det som sin opgave at snakke om demokrati eller om de krænkelse af menneskerettigheder, som stadig finder sted i Kina.

Mette Frederiksen (S):

For nylig drog en delegation fra dansk erhvervsliv til Kina med det formål at fremme samhandelen mellem dansk og kinesisk erhvervsliv. I spidsen for erhvervsfremstødet var fødevareminister Mariann Fischer Boel.

I forbindelse med en række interview, givet bl.a. til danske dagblade, har ministeren meget klart sagt, at al snak om demokrati og menneskerettigheder mener fødevareministeren ikke ligger inden for ministerens mandat, men må overlades til andre.

Jeg skal derfor spørge statsministeren, om det er regeringens hensigt, at ministre, der rejser ud som officielle repræsentanter for Danmark, også skal give udtryk for dansk politik?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Svaret giver sig selv: Selvfølgelig er det min og regeringens holdning, at ministre på officielle rejser i udlandet giver udtryk for dansk politik; det siger sig selv. Men det betyder ikke nødvendigvis, at alle ministre, der rejser til et bestemt land, skal fremføre synspunkter inden for alle politikområder. Ministre vil oftest drøfte de emner, som er relevante i forhold til deres ressource og de personer, de møder.

Mette Frederiksen (S):

Jeg skal så spørge ministeren, om der er ting, der så at sige står over andre politikområder.

Der har været, kan man sige, en bred tendens i dansk politik til, at især den katastrofale menneskerettighedssituation i Kina tidligere har påkaldt sig særlig opmærksomhed fra danske politikere i forbindelse med besøg i landet. Den danske ambassadør i Kina, Ole Poulsen, og Amnesty International, siger meget klart og tydeligt: Situationen er ikke forbedret. Menneskerettighederne og demokratiet i Kina befinder sig stadig i en kritisk tilstand.

Jeg skal derfor spørge statsministeren, om statsministeren synes, det er særlig påkrævet, at man også fra dansk side engagerer sig i spørgsmålet og påtaler over for Kina, at man kunne ønske sig en anden vej på menneskerettighedsområdet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er enig med fru Mette Frederiksen i, at menneskerettigheder er et vigtigt emne, og hvis situationen tilsiger det, kan ministre selvfølgelig også fremføre synspunkter, som ligger uden for deres normale ressource. Det kan være i situationer, hvor Danmark har en holdning, som vi ikke tidligere har kommunikeret til det pågældende land.

Udgangspunktet vil dog være, at en sådan holdning vil blive fremført i forbindelse med enten statsministerens eller udenrigsministerens besøg i det pågældende land.

Når det gælder Kina, er det som bekendt sådan, at Danmark bilateralt såvel som sammen med de øvrige EU-lande fører en intensiv såkaldt kritisk dialog med Kina, en kritisk dialog, hvor menneskerettighedsspørgsmål – og det gælder også situation i Tibet – er væsentlige elementer.

Kina er helt klar over, hvad vi mener på menneskerettighedsområdet, og bliver løbende mindet om det i den omfattende række af dialogmøder.

Mette Frederiksen (S):

Jeg kan forstå på statsministeren, at man fra regeringens side er enig med Socialdemokratiet i, at situationen i Kina er forfærdelig og under al kritik, når det vedrører menneskerettigheder og demokrati.

Jeg skal derfor spørge statsministeren, om statsministeren synes, det er en særlig rolle, Danmark bliver nødt til at påtage sig som kom-